

עֲשֵׂה יְהוָה יְהוָה נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בּוֹ: כִּי אָנָּה יְהוָה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה
 יְהוָה יְהוָה הַצְּלִיחָה נָּא: כּוּ בְרוּךְ הַפֶּאֱ בִשְׁם יְהוָה יְהוָה בְּרַכְנֵנוּכֶם מִבֵּית
 יְהוָה יְהוָה: כּוּ אֵל יְהוָה יְהוָה וַיָּאָר לָנוּ אִסְרוּ חַג בְּעִבְתֵּימָם עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:
 כִּי אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדְךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמָמְךָ: כִּי הוֹדוּ לַיהוָה יְהוָה כִּי טוֹב כִּי
 לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

— זוהר תהלים —

ולישׂראל עמו. והיתר - ענין הוא, שכתוב
 ביהודה סבו שבחלו בו אחיו. זהו שכתוב
 (בראשית לח) וירד יהודה מאת אחיו,
 שהסירוהו מגאנתו. והקדוש ברוך הוא
 אין נוח לפניו מכל בני יעקב להיות שליט
 של מלכות של עולמים, אלא רק ליהודה.
 זהו שכתוב (שם ט) לא יסור שבט מיהודה
 וכו' ולו יקתה עמים. הוא לבדו, ולא
 לשאר בני יעקב, והינו הדבר שהיה אומר
 אביו. ועוד שמעתי, מה ראה הקדוש ברוך
 הוא לתת שלטון ליהודה מכל שאר אחיו?
 אלא הסתפל הקדוש ברוך הוא בשמו,
 הגדול שהיה רשום בשמו של יהודה,
 ובגללו השליטו על הכל ושלטונו לא
 יסור. בא רבי דוסתאי ונשקו בראשו.

לעבר בשערי ירושלים שלמעלה, והיה
 יושב בחוץ. וביום שנבנה בית המקדש,
 קרא הקדוש ברוך הוא למיכאל השר
 הקדוש, ומנה אותו להיות הוא וששים
 קדושים עליונים אפטרופוסים של
 ישראל, אותם שהקיפו את כסא כבודו
 הקדוש.

מנה את מיכאל להכניס את דוד המשיח
 לשערי ירושלים של מעלה

ומנה את מיכאל להכניס את דוד המשיח
 לשערי ירושלים של מעלה,
 ולהתקינו עם האבות כמרכבה קדושה
 עליונה. זהו שכתוב (מלכים א ח) על כל
 הטובה אשר עשה ה' לדוד עבדו